

O I S

O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Letošní jaro a teď už i léto se nenechalo zahanbit a je opět „bláznivé“. Nejen počasím, ale tak nějak vším kolem. Počínaje teanagerem, který si na melodii známé disco pobrukuje „NATO, pojd' na to, ať to stojí za to“ nebo bezelstným dotazem dítěte po návratu z mateřské školky „a mami, kdy budeme mít taky doma nějakého Albánského Kosa“? Z věcí obecných nás snad může těšit jen to, že počet žen, za kterými se člověk na ulici rád ohlédně je statisticky stále stejný a významný. Teplé slunečné počasí jim tuto tělovou mimoverbální komunikaci jen usnadňuje a zvyšuje index *sexualharassmentu*, jak by řekli odborně na Primě. A tak se pomalu dostáváme k tomu, proč bylo léto vymyšleno. Je to období dovolených, prázdninových lásek (*to už tedy asi jen pro naše děti, nebo snad vnuky?*) a zkrátka užívání si, protože v tom vedru se stejně moc pracovat nedá. A v létě, po pravdě řečeno, každý si může přijít na své. Namočen ve vodě, vláčící košík plný hub, v sedle kola marně se snažíc udělat něco se svým zvolna se rozpadajícím tělem nebo jen tak hloupě civící do přírody a meditující co by kdyby. Teď je ta doba určená k nabrání životní energie, nasáknutí dobrou pohodou, protože to, co přinese podzim, to bude vyžadovat jen celé chlapy. A celé ženy, abych nenarazil u feministek. A tak to léto nepromarněte a dejte se do toho.

Motto

„Kde má pravdu síla, tam je právo bezmocné“!

Z našich reklam a inzerátů

„Naše olomoucké syrečky jdou všem vúním po krku“.

„Vaše vložka saje tak dobře, že ji používám léta na zahrádce k přinášení vody z nedaleké studny“.

Říká se . . .

„že Spolanské sladidlo *Sualin* je sladčí, než Miss ČR“.

Vychová z nás NATO a EU euroskeptiky či veš v kožichu ?

Poslední události působí na naše veřejné mínění poněkud rozporuplně. Ať už jde o útoky NATO na Jugoslávii nebo usnesení evropského parlamentu proti dostavbě Temelína. Musíme však být realisty. Evropa nás akceptuje jako nové členy ne proto, že chceme sdílet stejné demokratické hodnoty, ale především jako součást jednoho velkého liberalizovaného ekonomického a politicky stabilního trhu. A to i navzdory naší geografické, ekonomické a mnohdy i jiné malosti. Přes všechnu jednotu si však jsme v rámci Evropy navzájem konkurenti. Čím více si toho doma dokážeme vyrobit sami, tím méně toho u nás prodají druzí. Odtud pramení ty různé obavy, zda revitalizačním programem nevytváří vláda našim podnikům konkurenční výhody, či zda provozně lacinou elektřinou z Temelína neutrpí budoucí dovozy elektřiny do ČR. Je to jako kdyby to, že si nezaměstnaný vezme v Charitě polévku dvakrát mělo ohrozit životní úroveň jeho souseda, úspěšného kvalifikovaného nástrojáře. Někoho tedy možná napadne, tak proč tam tedy vstupujeme, když nám tam zadarmo stejně nikdo nic nedá? Ale ono je to důležité být součástí EU. Ti, kteří stojí mimo mají mnohem

nižší šanci uplatnit v ní své výrobky, podílet se na společných programech a využívat časem i výhod společně měny. Členství v EU dodává i potřebnou *image* při obchodování jinde ve světě. Ono je rozdíl hrát fotbal v parku na plácku nebo v renomovaném klubu, i když v obou případech jde o fotbal. Členství v Evropské unii tedy rozhodně musí být našim prvořadým cílem. Ale zde pak musíme tvrdě hájit své zájmy, musí nás být slyšet a nesmíme se nechat zastrašovat obavami, co tomu řeknou ti velcí. Využívat členství v komisích, výborech a všech hlasovacích práv. Není důležité, abychom byli členem oblíbeným, ale svébytným. VH

Zajímavosti**Víte, že ?**

- Nobelovu cenu dostali zatím jen dva Češi, objevitel polarografie Jar. Heyrovský a básník Jar. Seyfert. Vážnými kandidáty byli také K.Čapek a V. Havel. Mimosměšťanům by jistě neunikly souvislosti, že aby Čech dostal Nobelovu cenu musí mít křestní jméno Jaroslav a za prvním písmenem příjmení „ey“.
- Od 17. století byla bible přeložena do šesti jazyků severoamerických indiánů. Nejprve v r. 1663 překlad Johna Eliota pro Massachusettsy v okolí Bostonu (práce mu trvala 15 let), v r. 1871 do eskymáctiny a 1880 do jazyka Dakotů. Ale toto úsilí se dokončuje až nyní. Překlad do jazyka kmene Navajo až v r. 1985.
- *Neurony* jsou nervové buňky, kterých je v mozku 10-100 miliard (*podle toho, jak jste na tom s se stáří a alkoholem*). Každý je spojen se sty až tisíci dalšími pomocí výběžků – *neuritů*, kterými jsou jednak dlouhé *axony* a krátké *dendrity*. *Mediátory* jsou chemické látky, které přenášejí nervový signál, přes tzv. *synaptickou štěrbinu*, která je mezi dvěma neurony. Specializované oblasti mozku známé jako jazyková centra umožňují člověku pozoruhodnou schopnost komunikace. Zdá se, že to, co chceme říci, se utváří v jedné oblasti levé mozkové hemisféry, která je známa jako *Wernikeova oblast*. Ta potom komunikuje s *Brockovou oblastí*, která uplatňuje v řeči gramatické zásady. Impulzy se potom dostanou až k sousedním motorickým oblastem, které řídí svaly tváře a pomáhají nám formovat správná slova. Trochu nudné a scholastické, ale jako celek to funguje perfektně. Aspoň jako vedoucí jsem se ještě nesetkal s výmluvou: „Nestihl jsem to, protože se mi smazal mozek“. I když na druhé straně u některých lidí by čas od času neškodilo ho přeformátovat.

Ještěři Země

Ve třetihorách bylo krásně. Podnebí bylo teplé, všude hojnost trávy a další bujné vegetace. Však si také ještěři nestěžovali. Měli vybudovanou účinnou infrastrukturu cest, svými mohutnými ocase mýtili nežádoucí vegetaci jako křoviny a vůbec pichlavé rostliny a kde to šlo pěstovali šťavnatě a voňavé trávy. Sdružovali se do stád, specializovali se a vedli čilý společenský život. Když zažehnali nebezpečí hladu a potravu si dovedli skladovat i na horší časy nic nebránilo v jejich množení. Netrvalo dlouho a Země byla plná ještěřů a jejich plantáží. Když takový sytý ještěř leží a přežvykuje a nemá co na práci začne přemýšlet. A tak se zrodili filosofové. Jeden z nich Malthussaurus varoval, že ještěři se množí geometrickou řadou, ale trávy přibývá jen pomalejší aritmetickou řadou. Ne, že by ho

někdo poslechl. Říkali mu: „To je na naše pětikilové mozečky moc složité“. Ale těmito úvahami nakazil ještěry, kteří si říkali ekologové. Snad měli snížené nebo překyselené žaludky, takže jim tak nechutnalo. Ti začali hlásat, že by se nemělo tolik jíst a stavět a vůbec, že je třeba chránit hmyz a ty nové divné malé živočichy s teplou krví, savce. Ti našim způsobem života trpí a mohli by nám jednou chybět. Ti nejtemperamentnější založili hnutí *Ještěři Země*. To se snažilo znemožnit každou novou stavbu, protestovalo hlasitě na každé větší plantáži. Nikdo je sice nebral moc vážně, ale zakrátko se stali každodenním koloritem a ještěři si na ně tak nějak zvykli. Když pak přišly další volby do ještěřního parlamentu, řekla si řada znuřených a přejedených ještěřů: „A co tihle *Ještěři Země*, jsou stále v televizi a ještě v parlamentu nebyli“. A tak se stalo, že *Ještěři Země* volby skutečně vyhráli a sestavili většinovou vládu. A začaly se dít věci. Byl vydán zákaz všech nových staveb včetně plantáží, savci a hmyz měli na přechodech přednost. Nový ještěř se směl vysedět z vejce jen po předložení recyklačního potvrzení za jiného zlikvidovaného ještěře. Říkalo se tomu setrvalý pokrok. Kdo se protivil byl internován nebo dokonce recyklován. Důsledky nové vlády na sebe nenechaly dlouho čekat. Potraviny rapidně ubývalo, podvyživení ještěři začali trpět nemocemi, které je kosily po tisícovkách. Zato savcům se začalo dařit, hned povyrostli a začali cíleně devastovat ty zbytky funkčních ještěřích plantáží. Zvláště myšovití v tom vynikali. A tak se během necelých sto let stalo, že ještěři civilizace na této planetě zcela vyhnula a její místo zaujali savci a mezi nimi zejména takové vzpřímené chlupaté opice, které začaly proslapávat stezky a shromažďovat lesní plodiny na horší časy. Začaly zkrátka čtvrtohory. VH

LIDÉ BDĚTE !**(JAK TO VIDÍM JÁ)**

Tak jsem si právě v dnešní Mladé frontě na straně 15 přečetl deprimující článek o Transportě Chrudim, nazvaný „Transporta v konkursu : lidé už ničemu nevěří“. Mimo jiné se tam konstatuje toto :

„Nové vedení např. kvůli podmínce, že část platby od zákazníka bude zadržena do doby, než se zařízení osvědčí, nepodepsalo klíčovou dodávku pro Severočeské doly. Nechali odejít vedoucího výroby, kterého jsme vychovávali 10 let.“ atd. atd. atd.

Rozumím tomu tak, že náš velký strojírenský podnik kdysi zvučného jména (založen 1855 kovářem Františkem Wiesnerem) a za první republiky na světové špičce nyní krachuje mj. zejména v důsledku špatného řízení.

Ovšemže souvislosti v této věci (a jí podobných) je celá řada, mne však napadá - opětovně - jedna, která je myslím velmi zásadní. Nejsou lidi - a tím míním vedoucí lidi. Nemají zkušenosti, neměli kde je získat, ono to fyzicky nešlo. Komunističtí vedoucí museli splňovat všechny možné předpoklady, ale odbornost a profesionální zdatnost mezi klíčovými podmínkami nebyly. To si troufám tvrdit (s vědomím, že toto tvrzení neplatilo vždy absolutně). A troufám si tvrdit, že náš kdysi vřhlasný strojírenský podnik v Chrudimi dnes bankrotuje zejména a především proto, že pod komunistickou hrůzovládou byl celá desetiletí devastován morálně a fyzicky jako stovky a tisíce

jiných větších a menších podniků a menších firem. Tvrdím a budu dále svým dětem, známým, přátelům, manželkám a milenkám tvrdit, že komunismus je ten, kdo za vším stojí. Přesněji stál přes 40 hrůzných let, a teď se některým z nás může zdát, že ze své zodpovědnosti je komunismus už 10 let vyvázán. Není a nikdy zbaven zodpovědnosti nebude, protože vždy a všude je třeba hledat příčiny, řešení samotných důsledků bývá velmi, ale opravdu velmi problematické.

Naše republika má bohužel tu smůlu, že jí nezbyvá nic jiného, než řešit důsledky. Příčiny se daly řešit možná v šedesátých, snad i v sedmdesátých letech. V devadesátých letech to už skutečně nelze. To už jsou všude pouze a jediné samé důsledky - včetně těch vedoucích lidí, kteří by to s Transportou, Poldovkou, Škodovkou, Chemapolem, Spolanou a dalšími uměli.

To si opravdu troufám tvrdit a byl bych velmi rád, kdyby mi někdo dokázal, že se mýlím.

S.K.v.r.

Ve Spolaně 20. května 1999

PS : Děkuji panu Fučíkovi, vypůjčil jsem si od něj část záhlaví.

Anketa k miléniu

Tak tady jsou dlouho očekávané výsledky vašich názorů na nejdůležitější události tohoto století, vážící se nebo ovlivňující naši vlast. Jak jsem tak vyhodnocoval, měl jsem pocit, že část z vás události řadila spíše chronologicky, než z hlediska posouzení jejich významu. Ale s tím jsem nemohl nic dělat. Možná i proto vyznívá I. světová válka závažněji, než druhá. Ale konec řečí a tak takhle to vychází v pořadí důležitosti:

- 1 Vznik ČSR - 28.10. 1918
- 2 I.světová válka
- 3 Mnichovská dohoda a její důsledky, II.sv. válka
- 4 Vznik čs.legií a odboj za I.svět. války
- 5 Prezident Masaryk a jeho morální vliv
- 6 Uchopení moci v ČSR komunisty – 25.2. 1948
- 7 Osвобоzení ČSR od Němců, konec II sv. války
- 8 Invaze vojsk Varšavské smlouvy - 1968
- 9 Sametová revoluce 1989
- 10 Politické procesy s odpůrci režimu 1950
- 11 Atentát na Heydricha a jeho následky
- 12 Jaltská konference, poválečné sféry vlivu
- 13 Rozdělení Československa - 1.1. 1993
- 14 Pražské jaro - 1968
- 15 Vznik KSČ v r. 1921
- 16 Vstup ČR do NATO 1999
- 17 Zlato v hokeji na OH v Naganu
- 18 Smrt Jana Palacha - 19.1.1969
- 19 Sjednocení Německa po r. 1990
- 20 Nobelova cena J.Heyrovskému
- 21 Výkony Emila Zátopka a atletů
- 22 III. odboj proti komunizmu (emigr., disidenti)
- 23 Normalizace po r. 1968
- 24 Uzavření vysokých škol - 17.11. 1939
- 25 Prezident Beneš a jeho činnost
- 26 Nobelova cena J.Seyfertovi
- 27 Úpadek hospodářství po r. 1989
- 28 Zásah proti studentům na Nár. třídě - 1989
- 29 Měnová reforma 1953
- 30 Znárodnění majetku komunisty
- 31 Stažení sovět. vojsk z našeho území - 1991
- 32 Rašínova měnová politika na začátku ČSR
- 33 Let do kosmu , Remek
- 34 Povodně na Moravě - léto 1997
- 35 Zahájení vysílání rozhlasu
- 36 Čs.patenty a výrobky v obl. tryskových stavů
- 37 Zahájení vysílání televize
- 38 President Havel a jeho morální vliv
- 39 Nevypořádání se s komunizmem
- 40 Hospodářská krize v 30. letech
- 41 Znovuzavedení svátku J. Husa a Cyrila a Metoděje
- 42 Gymnastické úspěchy V.Čáslavské
- 43 Vznik senátu

A takto pokud se bere jako hlavní kritérium frekvence výskytu (bylo ponecháno původní číslování pořadí):

- 1 Vznik ČSR - 28.10. 1918
- 3 Mnichovská dohoda a její důsledky, II.sv. válka
- 6 Uchopení moci v ČSR komunisty – 25.2. 1948
- 9 Sametová revoluce 1989
- 8 Invaze vojsk Varšavské smlouvy - 1968
- 13 Rozdělení Československa - 1.1. 1993
- 2 I.světová válka
- 7 Osвобоzení ČSR od Němců, konec II sv. války
- 10 Politické procesy s odpůrci režimu 1950
- 11 Atentát na Heydricha a jeho následky
- 14 Pražské jaro - 1968
- 16 Vstup ČR do NATO 1999
- 17 Zlato v hokeji na OH v Naganu
- 20 Nobelova cena J.Heyrovskému
- 4 Vznik čs.legií a odboj za I.svět. války
- 5 Prezident Masaryk a jeho morální vliv
- 21 Výkony Emila Zátopka a atletů
- 26 Nobelova cena J.Seyfertovi
- 12 Jaltská konference, poválečné sféry vlivu
- 15 Vznik KSČ v r. 1921
- 22 III. odboj proti komunizmu (emigr. a disidenti)
- 23 Normalizace po r. 1968
- 27 Úpadek hospodářství po r. 1989
- 31 Stažení sovět. vojsk z našeho území - 1991
- 18 Smrt Jana Palacha - 19.1.1969
- 19 Sjednocení Německa po r. 1990

Je toho hodně, co se za těch sto let u nás událo a mnozí možná s překvapením zjišťujeme, že na některé zásadní události si vlastně už ani nevzpomínáme. Přitom stály spoustu úsilí, utrpení a obětí našich předků i současníků. A proto by neměly být zapomenuty. Jestli k tomu tato minianketa jen trochu napomohla, pak splnila svůj účel.

Informace i na chodbě

Snad jste si všimli, že jsem se pokusila na nástěnce vytvořit takovou malou *miniknihovničku*. Nevím, co koho z vás zajímá, ale doufám, že otázky zdraví, mezilidských vztahů, životní zkušenosti a příběhy druhých lidí, možná i některé duchovní otázky vám nejsou cizí. Proč se s vámi nepodělit o informace, ke kterým mám přístup? Snažím se o co největší zachování svobody a diskrétnosti právě tímto způsobem. Vybírám knižičky či sešitky, které jsou krátké a proto ne časově náročné, časem je budu obměňovat. Doufám, že nikoho tím nepopudím. Vždyť co zajímá jednoho, nemusí oslovit druhého, ale může! Přeji vám dobré počtení a snad i užitek z těchto titulů.

Kronika česká

Píše se rok 2002. Situace v České republice není jednoduchá. Celková hospodářská recese vyhrotila i romskou otázku. Skupiny romských aktivistů v severozápadních Čechách a na Ostravsku se dobře zorganizovaly a požadují na českém státu právo na sebeurčení a právo volného kapsaření na Václavském náměstí a Karlově mostě. Radikální Romská osvobozenec armáda (ROA) dokonce podniká první ozbrojené akce a požaduje v tzv. *romských Sudetech* vytvoření historicky prvního samostatného romského státu. V jejím čele stojí radikální bojovník Dežo Arafarkaš. České paravojenské oddíly skinheads si to pochopitelně nenechávají líbit a podnikají nájezdy na romská sídliště. Za této situace řada Rómů opouští republiku a žádá o azyl ve Velké Británii, Kanadě a dalších státech. Mezinárodní společenství to sleduje s velkým znepokojením a vyvíjí velký diplomatický tlak na ČR aby vyhověla požadavkům menšiny. Poté, co tato ultimáta rázně odmítl prezident V. Klaus svým typickým „*Ale pánové, to je klasické nepochopení meritu problému*“, bombarduje NATO keramický plot v Matiční ulici v Ústí n.L. a vepřín v Letech u Písku. Dežo Arafarkaš obsazuje město Most a vytváří zde na sídlišti Chánov Prozatímní vládu. Prostředky pro vyzbrojování ROA dodávají její bojovnice z Dubí a E55. Zakrátko má ROA modernější výzbroj, než česká armáda. Protože vláda ČR nesouhlasila s odstoupením Sudet, zahajuje NATO masivní bombardování. Díky starším strategickým podkladům byly nejdříve napadeny již pusté vojenské prostory Ralsko a Milovice. Grafitové bomby ochromily pražské tramvaje a televizi Nova. Superpřesnou municí

byl zničen buffet Parlamentu a pražské mosty s výjimkou Karlova, který díky solidní konstrukci odolává i laserovým bombám. Během útoků v následujících pěti týdnech byla zničena celá infrastruktura státu (tedy všech deset ještě fungujících podniků a obě opravny obuvi). Prezident Václav Klaus byl prohlášen za Euronepřítele a mezinárodní soud v Haagu na něj vydal zatykač. Postavil se za něj však premiér Zeman, který ho rezolutně odmítl vydat EU se slovy „*máme spolu (rozuměj s V.K.) ještě nevyřízené účty a rozdělaný většinový volební systém*“. Situace však náhle končí happyendem. V souladu s historickými tradicemi, podepisují Klaus a Zeman totální kapitulaci na pražském hradě. Její součástí je okamžité přednostní přijetí ČR do EU spojené s tzv. Schöderovým plánem obnovy zničené země ve výši 120 mld. euro. Země je plná zahraničních investorů, nových technologií. V důsledku přetlaku nabídky enormně klesají ceny dovozových automobilů a spotřebního zboží. Česká koruna zpevňuje na úroveň švýcarského franku. Rómové se vrací do země a ve všeobecném blahobytu zapomínají na své požadavky. Dežo Arafarkaš, zapomenutý, opuštěný a morálně zlomený si otvírá erotický salon poblíž Chebu. Průměrný plat přesáhl výši 20 tis. Kč. „*Vždyť jsem vám to říkal už v r. 1998*“, neodpustil si repliku v sedmičce Novy V. Klaus.

..... a pak jsem se probudil. Celý zpocení, jak jsem se bál, abychom to nakonec ještě nevyhráli. Píše však se rok 1999 a Zemanova vláda smolí revitalizační program. VH

Nejen o retardérech v Neratovicích

Nedávno instalovalo město Neratovice na vozovce před Základní školou v ul. 28. října retardéry, aby donutilo řidiče skutečně dodržovat předepsaných 30 km/h. Je to první a chvályhodný pokus vynucení si ochrany zdraví a života našich dětí, když už na to nestačí pouhá značka. Tato akce nám však znovu připomněla základní rysy české povahy. Ve většině civilizovaného světa by takto instalované retardéry perfektně fungovaly. Český řidič však rychle objevil, že retardér instalovaný jen na jeho straně vozovky lze prostě objet v protisměru. A tak auta před školou tancují v divokých vlnovkách. To samozřejmě donutí městské orgány protáhnout retardér na obou místech i do protisměru a vynaložit tak vlastně dvojnásobek prostředků z kapes poplatníků. Řeknete si ano, na lidi musí být přísnost. Ale tento rys naší národní povahy, neboli pohrdání právním vědomím nás stojí spoustu prostředků a komplikuje život. Zákonodárci musí detailně v zákonech uvádět, co ještě ano a co už ne. Takový zákon je pak kostrbatý a život ho rychle překoná. Navíc klade důraz na literu zákona a jeho duch často uniká. A právě o ta písmenka zákonů se dovedou tak dovedně opírat i lumpové. A ono v zákoně vždycky jde o ten princip. A morálka by měla být o krok napřed. Když je něco už skoro špatné, tak bych to raději neměl dělat. Říkáte, že bych toho chtěl nějak moc? Zkuste se nad tím zamyslet až pojedete ul. 28. října v Neratovicích.

A slovo závěrem

Zdálo by se na první pohled, že plátek typu OISOVIN není nejvhodnější na aktuální repliky typu: „*tak jsem si včera přečetl*“. Ale na(ne)štěstí žijeme ve společnosti, kdy většina aktuálních a palčivých problémů zpravidla nic neztratí na své palčivosti ani za ten měsíc či dva do vyjití nových OISOVIN. Takže klidně si čtěte, klidně se zamýšlejte.